

krav er større end efter den gældende lov, men afviger næppe fra, hvad der er normal praksis.

For alle tre fag gælder det, at der også her er mulighed for tidligere påbegyndelse, og for musik og formning stilles der ikke krav om et ubrudt forløb. For de to sidstnævnte fag gælder det tillige, at de efter det obligatoriske forløb, dog først fra 7. klassetrin, kan forekomme som valgfag, jfr. § 9, stk. 2.

Om mulighederne for at gennemføre undervisningen i de her omtalte 3 fag i en fælles organisation, der bygger på en delvis valgfrihed mellem fagene for den enkelte elev, henvises til bemærkningerne til § 4, stk. 8.

Stk. 7. Efter den gældende lovs § 17, stk. 2, hører håndarbejde til den faggruppe, hvis enkelte fag skal påbegyndes senest på 4. klassetrin, medens faget sløj, jfr. lovens § 17, stk. 3, først påbegyndes på 5. klassetrin. For begge disse fag gælder det, at undervisningen i 5.—7. skoleår kan planlægges således, at de enkelte elever kun følger undervisningen i ét af fagene eller i en del af skoleåret. Påbegyndelsen af faget husgerning er bundet til 7. klassetrin, hvor det er obligatorisk, jfr. lovens § 17, stk. 3. Med hensyn til fagenes stilling i realafdelingen og i 8.—10. klasse gælder, hvad der i bemærkningerne til stk. 6 er anført om fagene musik og formning.

Lovgivningens bestemmelser om fagene håndarbejde, sløj og husgerning er til dels af nyere dato, idet de tidligere bestemmelser på dette område i 1970 blev ændret under hensyn til to forhold, dels indførelse af 5 dages-skoleugen, dels ønsket om at stille piger og drenge ens med hensyn til deltagelse i de nævnte fag.

Da undervisningen i disse fag forudsætter, at der er faglokaler til rådighed i nødvendigt omfang, og da de to nævnte forhold havde den virkning, at der blev stillet større krav til faglokal kapaciteten samtidig med, at denne i realiteten mindsledes, måtte lovens bestemmelser udformes under hensyn hertil.

Efter forslaget er der stillet mindstekrav til den obligatoriske undervisning i fagene håndarbejde, sløj og hjemkundskab, som kan opfyldes på enhver skole, der råder over faglokaler til disse fag.

Udkastets tilsvarende bestemmelse stillede fagene lige med hensyn til muligheder. Der var ikke krav med hensyn til, i hvilken rækkefølge fagene skulle indføres, og fagene kunne hver for sig gives i mere end 1 år efter stedlige ønsker og muligheder. Denne løsning er imidlertid — ikke mindst fra faglig side — blevet kritiseret ud fra hensynet til de elever, der skifter skole i løbet af deres 5.—7. skoleår, og som derved meget nemt kunne risikere slet ikke at stifte bekendtskab med et eller flere af fagene. I forslaget er det derfor angivet, at de 3 fag i hvert fald skal

optræde på *henholdsvis* 5., 6. og 7. klassetrin, men der er stadig mulighed for at udstrække den obligatoriske undervisning i fagene til tidligere klassetrin og nu også til at forlænge den ud over 7. klassetrin.

Efter det obligatoriske forløb kan disse fag forekomme som valgfag, jfr. § 9, stk. 2.

Om mulighederne for at gennemføre undervisningen i de heromtalte fag i en fælles organisation, der bygger på en delvis valgfrihed mellem fagene for den enkelte elev, henvises til bemærkningerne til § 4, stk. 8.

Stk. 8. Bortset fra realafdelingen indeholder den gældende lov ingen udtrykkelig bemyndigelse for undervisningsministeren til at fastlægge de enkelte fags indhold og omfang, men det har hidtil været anset for en selvfølge, at *formålet* med undervisningen i fagene måtte fastlægges centralt med generel gyldighed for hele folkeskolen. Dette er senest sket ved undervisningsministeriets bekendtgørelse af 24. maj 1941 og ved cirkulære af 6. april 1960 om målet for folkeskolens undervisning.

Derimod vil de centralt udarbejdede læseplaner ligesom hidtil være af rent vejledende karakter, idet de alene tjener til støtte for de stedlige skolemyn-digheders overvejelser ved udformningen af undervisningsplaner, jfr. forslagets § 16.

I de senere år har man i folkeskolen kunnet spore en udvikling, der berører de fag, der er nævnt i stk. 6 og stk. 7. De såkaldte „p-fagsordninger“ (de praktisk-produktive fag) omfatter helt eller delvis disse fag og eventuelt tillige andre fag. I kort beskrivelse kan det nævnes, at ordningerne bygger dels på et ændret syn på fagenes indhold og metode, dels på en ændret organisation af undervisningen, idet eleverne i et vist omfang kan vælge, hvilke fag de vil deltage i. Ministeriet finder ikke, at de problemer, der knytter sig til gennemførelse af sådanne ordninger er tilstrækkeligt afklarede til, at man på nuværende tidspunkt kan fastlægge generelle retningslinier, men Folkeskolens Forsøgsråd har taget hele dette område op til nærmere undersøgelse og analyse i samarbejde med de implicerede skoler. På grundlag heraf forventer man at kunne fastsætte regler om, i hvilket omfang lovens krav om en kontinuert undervisning i de obligatoriske fag kan fraviges, og forslaget indeholder derfor en bemyndigelse for ministeren til at udsende sådanne regler.

Med hensyn til den særlige bemyndigelse til fastsætte regler om undervisningen i historie, biologi og geografi henvises der til bemærkningerne foran til § 4, stk. 5.

Stk. 9. Der henvises herom til bemærkningerne foran til § 3, stk. 2.